

Selvfølgelig anse de ikke den løse Gennemførelse for den bedste Løsning af Spørgsmaalet, men blot for en paatrængende foreløbig Ordning, som ikke ved sin Kosti-barhed kan være affrækkende eller paa nogen Maade i Fremtiden træde hindrende i Vejen for en af de andre Planers Gennemførelse. Videre skulle de ikke begrunde dette Andragende om Bevilling af 58.000 Kr. til Udførelse af den omhandlede Gennemførelse, men kun sluttelig udtale, at en Nægtelse af denne Sum vil fremkalde megen Skuffelse, hvorimod Bevillingen vil blive modtaget med Glæde og Paakjendelse af en stor Kreds, særlig af mange Høiere i smaa Aar, som længe have haabet at se en bedre Ordning af Forholdene tilvejebragt.

Da Sagen har fundet sin Afgørelse ved Behandlingen af Finanslovforslaget for 1891—92, gør Udvalget ingen Indstilling.

108. Fra Dansk Kvindesamfund i Kjøbenhavn, om Understøttelse til Kvindernes Uddannelse i Høvebrug. (Indbragt den 6te Februar 1891 af Folketingsmanden for Aalborg Amts 1ste Valgkreds, Tutein).

I Andragendet gøres gældende, at ved den nyere Tids mere fabrikmæssige Drift af, hvad der før hørte Husholdningen til (Andels-Mejerier, Slaakterier o. L.) er en stor Del Arbejde blevet taget ud af Kvindernes Hænder, og det Tilskud, som Hustruen tidligere gav til Husholdningen ved sit Arbejde i Hjemmet, maa nu ned sættes ved, at hun gaar paa Arbejde hos andre, en Ordning, som man fra alle Sider er enig om at finde høist uheldig. Ved Høvebrug kan hun derimod paa en Gang gøre sin Arbejdskraft frugtbringende og dog blive ved Hjemmet. Paa et i Januar f. A. afholdt Møde, som var sammendaldt af Dansk Kvindesamfund for at drøfte Spørgsmaalet om Høvebrug, som Erhverv for Kvinder, blev det derfor fra de forfælseligste Sider betonet, at en stor Mængde Kvinder allerede nu med megen Fjeld og Interesse dyrke deres Smaahaver, men at de fuldstændig savne Vejledning til en fornuftmæssig Fremgangsmaade. Det bemærkes, at den Støtte, som Staten har ydet Vandbruget, har været af stor økonomisk Betydning for Landet, og at det derfor sikkert ikke vilde være mindre gavnligt, om den ogsaa traadte hjælpende til overfor Høvebruget. Der findes vel allerede forfælselige Steder i Landet smaa Høvebrugsskoler, der optage kvindelige Elever, men, skønt Omkostningerne der ikke ere store, ville dog navnlig Husmandsdøtre ikke kunne benytte dem, naar de ikke faa nogen Understøttelse dertil. Det blev ogsaa paa Mødet fremhævet, at der ikke vilde kunne indrettes saa lidt ved Udsendelsen af Høvebrugskonsulenter, om muligt Kvinder, der haade teoretisk og praktisk kunde vejlede de gifte Kvinder, der allerede dyrke deres Haver. Der andrages derfor om, at der paa Finansloven maa blive anvist Midler til Kvinders Uddannelse i Høvebrug og til Udsendelse af Høvebrugskonsulenter, særlig til Vejledning for Kvinder paa Landet, som selv dyrke deres Haver.

Da Sagen har fundet sin Afgørelse ved Behandlingen af Finanslovforslaget for 1891—92, gør Udvalget ingen Indstilling.

109. Fra Børstenbinder N. C. Bærenk af Kjøbenhavn om Invalidforsørgelse. (Indbragt den 6te Februar 1891 af Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 3dje Valgkreds, Dinejen).

I forrige Samling forelaa et lignende Andragende, der blev henvist til Finansministeren (se Tillæg B. Sp. 1345—46, hvortil henvises); men ved Skrivelse af 7de Oktober f. A. meddeles, at der er givet Afslag derpaa (se Tillæg B. for indeværende Samling Sp. 481—482).

Udvalget gør ingen Indstilling.